

עמ"ת 876/02/18 - יקיר בן סימון נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 876-02-18 בן סימון(עצור בפיקוח) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 553841/2017

בפני	כבוד השופט אריאל חזק
עורר	יקיר בן סימון (עצור בפיקוח)
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

מדובר בערר על החלטות בית משפט השלום באשקלון מיום 7.1.18, 21.1.18, 28.1.18. בהתאם להחלטה האחרונה, הורה בית המשפט קמא, על מעצרו של העורר באיזוק אלקטרוני בבית הוריו והפקדה בסך 7500 ₪.

הערר הופנה כנגד קביעת בית משפט שהורה על מעצר באיזוק אלקטרוני, בשונה מההחלטות בעניין שני הנאשמים הנוספים בתיק העיקרי, אשר שוחררו למעצר בית והפקדה בסך 4000 ₪.

נגד העורר ושני נאשמים נוספים הוגש כתב אישום המייחס לכל אחד מהם עבירה של **תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר**. על פי עובדות כתב האישום, ביום 16.12.17 בשעה 2.00, בילה המתלון במועדון בחוף באשקלון ביחד עם אשתו ושלושה חברים נוספים. בשלב מסוים חלפו העורר ושני הנאשמים ליד המתלון, אחד מהם התנגש במתלון וכתוצאה נשפכה על המתלון כוס הבירה שאחז בידו. המתלון בתגובה אמר "תיזהר בפעם הבאה", כתוצאה מכך, יצאו העורר הנאשמים והמתלון החוצה, כשהשלושה תקפו את המתלון בצוואת חדא, בכך שהעורר היכה את המתלון בחוזקה בפניו, נאשם 3 הכה את המתלון מאחור ונטל לידי כוס שתייה, לאחר מספר שניות הוריד את הכוס והכה את המתלון בפניו באמצעות ידיו. בשלב זה העורר והנאשמים הכו את המתלון שנפל ארצה, תוך כדי שאשתו מנסה למשוך אותם מהמתלון, אף היא נפלה ארצה וספגה בעיטות ומכות. העורר והנאשמים גררו את המתלון על הרצפה ונאשם 1 הכה בראשו והמתלון איבד הכרה. אשתו של המתלון עשתה בו החייאה כיוון שסברה שהוא מת והוזמן נט"ן למקום, בשלב זה העורר והנאשמים ברחו מהמקום.

בהודעת הערר ובדין מיום 7.2.18, טען ב"כ העורר כי מדובר במקרה של שלושה נאשמים (העורר ונאשם 1 הם אחים), אשר תקפו במועדון את המתלון ועוד שני אנשים.

לדבריי הסנגור, בית משפט קמא הורה על שחרורו של הנאשם 3 בטרם קבלת תסקיר מעצר, בצינו כי קיים הבדל בין העורר לבין נאשם 3, ולטענתו מדובר על הבדל מינורי.

הסנגור טען כי תסקיר המעצר הראשון המליץ על שחרור העורר ואחיו למעצר בית מלא בפיקוח הוריהם. לדבריו בית

המשפט קמא הורה על שחרורו של נאשם 1, אחיו של העורר לחלופת מעצר, ואילו בעניינו של העורר קבע כי יש להמתין לתסקיר נוסף. לדבריו הוגש תסקיר נוסף, אשר המליץ על שחרורו של העורר למעצר בבית הוריו.

עוד טען הסנגור, כי לא היה מקום להבדיל בין העורר לשני הנאשמים הנוספים, כאשר לטענתו כל ההבדל ביניהם הוא בגין תיק תעבורה שנוהל נגד העורר. לדבריו אין מדובר על שוני ממשי, אשר בגינו היה צורך להותיר את העורר במעצר בפיקוח אלקטרוני.

הסנגור טען כי על פי פסיקת בית המשפט העליון, בחינת עניינם של מספר נאשמים תהא באופן רחב ולא כל הבדל או שוני יצדיק הבחנה בין נאשמים. לדבריו, בעניינו של העורר מדובר בתיק תעבורה בגין עבירה שביצע העורר לפני 5 שנים וגזר הדין ניתן בחודש מאי 2017. על העורר הוטלו שעות של"צ כאשר במהלך חצי שנה ביצע העורר 38 שעות, היות ואשתו של היתה באותה תקופה בלימודים ופרנסת הבית היתה על כתפיו בלבד ובנו היה בן 3.

ב"כ המשיבה מצדו ביקש לדחות את הערר, להותיר את החלטת בית משפט קמא ולהותיר את העורר במעצר באיזוק אלקטרוני.

לדברי ב"כ המשיבה רוב טענות העורר נוגעות לעניין האפליה לכאורה בינו לבין שני הנאשמים הנוספים בתיק. לדבריו, הנימוק העיקרי לכך שבית משפט קמא הורה על מעצר העורר בפיקוח אלקטרוני ולא על שחרור בערובה כפי שקבע בעניינו של נאשם 1, נעוץ בהרשעה שקיימת לעורר בעבירות תעבורה, כאשר לדבריו ההרשעה הזו מלמדת מספר דברים אודות העורר. ב"כ המשיבה טען כי העורר הורשע ביום 4.5.17 בגין עבירות תעבורה משנת 2012, בכך שגרם לתאונת דרכים לא קלה, כאשר חלקם של הנפגעים נחבל באופן ממשי. עוד לדברי ב"כ המשיבה בגזר דינו של העורר צוין כי הוא לא נרתם להליך הטיפולי במסגרת שירות המבחן, אם כי בסופו של יום הוטל על העורר עונש מקל בדמות מאסר על תנאי, פסילה בפועל למשך 30 חודשים וצו של"צ.

ב"כ המשיבה טען כי העורר התקשה להתגייס לטיפול, להגיע לקבוצות ולשתף פעולה. לדבריו בית המשפט קמא ראה בכך אי אמון בעורר היות וביצע את העבירות בתיק דנן תחת צו של"צ בו היה נתון ולטענתו מדובר באדם שהתנהגותו מעידה שאינו נרתע מהליכים פליליים וסנקציות קודמות. לדבריו עניינו של אחיו, של העורר שונה מעניינו של העורר בכך שבהליכים קודמים שנוהלו כנגד האח התרשם שירות המבחן שהאח עבר הליך טיפולי מוצלח מאוד, סיים את כל המטלות שהטילו עליו, עבר הליך טיפולי בהיותו תלמיד תיכון והתגייס לצבא.

דין והכרעה -

ראיות לכאורה - בין הצדדים לא היתה מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה.

מסוכנות וחלופת מעצר - בעניינו מדובר בעורר אשר יוחסה לו עבירה של תקיפה וחבלה ממשית ביחד עם שני נאשמים נוספים, בכך שהכה את המתלונן בחזקה בפניו מחוץ למועדון בו בילה המתלונן. נאשם 1 בכתב האישום הוא אחיו של העורר, כאמור לעיל.

אכן שני הנאשמים הנוספים בפרשה שוחררו, למעצר בית בפיקוח ערבים ואילו העורר נעצר באיזוק אלקטרוני בבית הוריו. כן נקבע כי העורר יפקיד הפקדה כספית גבוהה מזו של שני הנאשמים האחרים.

עניינו של העורר שונה מעניינם של שני המעורבים הנוספים בפרשה באופן מהותי. מדובר בעורר, שביצע לכאורה את העבירה המיוחסת לו בזמן שהיה תחת צו של"צ שהוטל עליו בגין הרשעתו בעבירת תעבורה משנת 2012. העורר הורשע בבית המשפט לתעבורה, בגרימת תאונת דרכים, בה נגרמו חבלות של ממש. כן הורשע העורר באותו תיק בעבירות של נהיגה ללא רישיון, התנהגות לא זהירה בדרך, סטייה מנתיב נסיעה, מהירות בלתי סבירה, עקיפה מסוכנת בדרך לא פנויה תוך חציית קו הפרדה רצוף. גזר דינו של העורר ניתן אך בחודש אפריל 2017. העורר לא עמד בצו השל"צ שנגזר עליו אך לדברי סנגורו הדבר נעשה עקב נסיבות חייו האישיות ולא מחוסר רצונו.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של העורר, הוגש בבית משפט קמא ובתסקיר הומלץ על שחרור העורר למעצר בית בבית הוריו בפיקוחם ובפיקוח אשתו. לאחר קבלת התסקיר נערך דיון בבית משפט קמא ובהחלטתו עמד בית המשפט קמא על הקשיים ועל האבחנה בין העורר לאחיו, שכאמור שוחרר לחלופה בבית הוריו. לפיכך, הוגש תסקיר משלים, בו חזר שירות המבחן על המלצותיו, תוך שהוא מצוין כי התרשם לטובה מהוריו של העורר וסבר שהם יוכלו לפקח עליו במסגרת חלופת המעצר.

בהחלטות בית משפט קמא בעניין העורר מיום 21.1.18 ומיום 28.1.18, נקבע כי מדובר בעורר שבעברו הרשעה בגרימת תאונת דרכים בה נגרמו חבלות של ממש. עוד צוין בהחלטות כי מתסקיר שירות המבחן עולה כי על פי התרשמות שירות המבחן מדובר בעורר המגלה קושי בלקיחת אחריות לתוצאות מעשיו ונסיון לשלבו בהליך טיפולי לא צלח. כן צויינה התרשמות שירות המבחן כי הליכים פליליים קודמים וסנקציות קודמות לא הוּו גורם מרתיע ומציב גבולות למשיב, וניתנה הדעת לכך ששירות המבחן התרשם מרמת סיכון להישנות התנהלות שולית אלימה.

באשר לאבחנה בין המשיב לאחיו צוין בית משפט קמא כי בשונה מן העורר, אחיו של העורר מוגדר כ"בגיר צעיר". בנוסף התגייס האח בעבר להליך טיפולי משמעותי ומוצלח שבסופו אף התגייס לשירות צבאי.

לאחר עיון בהחלטת בית משפט קמא נמצא שהחלטת בית משפט קמא בחנה לעומק את מצבו של העורר ובהחלטה ניתנה הדעת לאבחנה הממשית בין אחיו של העורר לבין העורר שהצדיקה שחרור האח לחלופת מעצר ומנגד מעצר העורר באיזוק אלקטרוני. בהחלטת בית משפט קמא לא נפל כל פגם ולפיכך דין הערר להידחות.

ההחלטה תישלח לצדדים בדואר רשום עם אישור מסירה.

ניתנה היום, 05 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.